

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715216104
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5715216104.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matky T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., S. XX/X a otca M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., H. P. XXXX/XX, o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 20P/351/2015-31 zo dňa 25.10.2016, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin rozhodol o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. Y. výživným vo výške 100,00 Eur mesačne za obdobie od 23.12.2015 do 23.08.2016. Zároveň bolo vyčíslené zameškané výživné za uvedené obdobie vo výške 480,00 Eur, ktoré súd povolil otcovi splácať v 20,00 Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným k rukám matky, pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ustanovenia §§ 24, 36, 62 a 75 Zákona o rodine, keď konštatoval, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú a spoločne nezabezpečujú základné potreby a starostlivosť o dieťa. V čase podania návrhu boli rodičia maloletého manželia, manželstvo však bolo rozvedené právoplatne ku dňu 24.08.2016. Od 23.12.2015 sa matka maloletého odsťahovala spolu s dieťaťom zo spoločnej domácnosti, otec na dieťa prispieval výživné po 40,00 Eur mesačne. Nakoľko sa rodičia neboli schopní dohodnúť na výške výživného, súd po zistení možností a schopností oboch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, stanovil otcovi dieťaťa vyživovaciu povinnosť primeranú veku a potrebám dieťaťa v sume 100,00 Eur mesačne a vzhľadom na čiastočne hradené výživné stanovil aj výšku zameškaného výživného. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa. Uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu, nakoľko neboli zohľadnené jeho výdavky, či už priamo finančné alebo hmotné. Je evidentné, že sudca je zaujatý voči jeho osobe, pravdepodobne bol upozornený, že bývalá manželka je v rodinnom spojení s jeho kolegyňou, preto rozhoduje vždy v jej prospech. Odvolateľ manželku z domu nevyhodil, rozhodla sa pre život s iným partnerom. Napriek tomu sa jej snažil byť nápomocný aj pri výchove aj pri výdavkoch. Exmanželka s ním však nekomunikuje, takže nie vždy je dostatočne informovaný. V jeho neprítomnosti bola v spoločnom byte, vzala rôzne veci, údajne pre syna, ale taktiež mu vzala finančnú hotovosť, ktorú predpokladá, že použila na výdavky pre syna.

3. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

4. Z odvolania otca maloletého vyplynulo, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu o stanovení výšky výživného, avšak žiadnym bližším spôsobom nekonkretizoval, z akých dôvodov považuje rozhodnutie za nesprávne. Prvoinštančný súd riadnym spôsobom zistil majetkové pomery oboch rodičov, čo nakoniec medzi nimi nebolo sporné. Matkin príjem v čistom mesačne predstavuje sumu približne 650,00 Eur, otec má príjem 414,00 Eur, zo stáleho pracovného pomeru poberá aj benefity vo forme bezplatného užívania služobného motorového vozidla a telefónu na osobné účely. Po odchode manželky zo spoločnej domácnosti prispieval na výživu syna 40,00 Eur mesačne. Súd po rozvedení manželstva stanovil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého syna sumou 100,00 Eur mesačne.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom, z preskúmaného rozsudku mal i odvolací súd preukázané, že návrhom podaným dňa 07.12.2015 sa matka domáhala určenia vyživovacej povinnosti k maloletému Y. z toho dôvodu, že ako manželka sa nevedia dohodnúť o základných právach a povinnostiach vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Matka i s maloletým dňa 23.12.2015 odišla zo spoločnej domácnosti, bývala v prenajatom byte, v čase rozhodovania prvoinštančného súdu bývala u svojho priateľa. Otec maloletého dieťaťa poskytoval výživné vo výške 40,00 Eur mesačne. Maloletý Y. bol žiakom 7. ročníka ZŠ, okrem výživného mu otec zakúpil lyžiarsku výstroj a prispieval sumou 10,00 Eur mesačne na vreckové. V priebehu konania o určenie výživného bolo manželstvo rodičov maloletého Y. právoplatne rozvedené, Y. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný k povinnosti prispievať výživné 100,00 Eur mesačne.

7. Podľa § 62 ods. 1, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

8. Rozsah stanovenia vyživovacej povinnosti sa odvíja od odôvodnenosti potrieb, čo vyjadřuje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli splnené všetky základné potreby vo vzťahu k dieťaťu, ktoré je možno očakávať. Miera potrieb je rôzna, závisí od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, od výšky prípadných vlastných príjmov a podobne. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ale aj na ďalšie odôvodnené potreby dôležité pre výchovu a vývoj dieťaťa (kultúrne, rekreačné, športové a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedených princípov s poukázaním na vykonané dokazovanie postupoval prvoinštančný súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti správne a s jeho závermi sa zhoduje aj odvolací súd a na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúcich skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 ods. 2 CSP zdôvodnil. Vo svojom odvolaní otec maloletého dieťaťa neuviedol žiadne iné dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal prvoinštančný súd. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie považuje za správne, v celom rozsahu ho potvrdil majúci za to, že je v schopnostiach a možnostiach za posudzované obdobie prispievať zo strany otca na výživu syna 100,00 Eur mesačne a správne súd stanovil aj výšku zameškaného výživného.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

11. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).